

רשומות

משרד המשפטים

25. X. 1968

הספרייה

קובץ התקנות

24 באוקטובר 1968

2300

ב' בחשון תשכ"ט

עמוד

122	תקנות ההוצאה לפועל (שכר מיוחד) (ביטול), תשכ"ט—1968
122	תקנות שירות המדינה (גימלאות) (החזרת הטבות פרישה על ידי זכאי לגימלה לפי החוק ולפי חוקי השיקום), תשכ"ט—1968
123	תקנות שירות המדינה (גימלאות) (המשך העסקתו של עובד מעבר לגיל 65), תשכ"ט—1968
124	תקנות שירות המדינה (גימלאות) (תנאים לצירוף תקופת שירות קודם), תשכ"ט—1968
125	תקנות התעבורה (תיקון), תשכ"ט—1968
126	תקנות התכנון והבניה (הגשת ערך על סירוב לתת היתר או דחיית התנגדות והדיון בו) (תיקון), תשכ"ט—1968
127	צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש רוחמה—שדה צבי), תשכ"ט—1968
127	צו בדבר המרת מקרקעין מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

מדור לשלטון מקומי

128	צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (חבל-מעון, תיקון), תשכ"ט—1968
129	חוק עזר לאלמכר (אגרת תעודת אישור), תשכ"ט—1968
129	חוק עזר לזבולון (צעצועים מסוכנים), תשכ"ט—1968
131	חוק עזר לעמק-חפר (רשיונות לאופניים), תשכ"ט—1968
132	חוק עזר לחמרה (אספקת מים), תשכ"ט—1968

חוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז—1967

תקנות בדבר שכר המוציא לפועל

בתוקף סמכותי לפי סעיף 88 לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז—1967,¹ וסעיף 47 לחוק בתי המשפט, תשי"ז—1957,² ובתוקף הסמכויות הנתונות לי על פי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1.	תקנות הוצאה לפועל (שכר מיוחד) ³ — בטלות.	ביטול
2.	תחילתן של תקנות אלה מיום ח' באלול תשכ"ח (1 בספטמבר 1968).	תחילה
3.	לתקנות אלה ייקרא „תקנות ההוצאה לפועל (שכר מיוחד) (ביטול), תשכ"ט—1968".	השם
- י"ד בתשרי תשכ"ט (6 באוקטובר 1968) (חמ 70901)
יעקב ש' שפירא שר המשפטים

¹ ס"ח תשכ"ח, עמ' 116.

² ס"ח תשי"ז, עמ' 148.

³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2457; ק"ת תשכ"ד, עמ' 1462.

חוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—1955

תקנות בדבר החזרת הטבות פרישה על ידי זכאי לגימלה לפי החוק ולפי חוקי השיקום

בתוקף סמכותי לפי סעיף 21 (ב) לחוק שירות המדינה (גימלאות) (תיקון מס' 7), תשכ"ז—1967,¹ וסעיף 72 לחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—1955,² ובהמלצת ועדת השירות, אני מתקין תקנות אלה:

1.	מי שפרש מן השירות לפני יום כ"ח בתשרי תשכ"ח (1 בנובמבר 1967), והוא זכאי שלא עקב מאורע אחד לגימלה לפי החוק ולגימלה לפי חוקי השיקום, יהא זכאי לקבל את שתי הגימלאות גם יחד אם יחזיר את הטבות הפרישה שקיבל מאוצר המדינה, עקב הפרישה מן השירות, לא יאוחר מתשעה חדשים מיום פרסומן של תקנות אלה ברשומות או במועד מאוחר יותר שיקבע הממונה או מי שהוסמך לכך על ידיי אם שוכנע כי הטבות הפרישה לא הוחזרו מטעמים סבירים וכי מן הצדק לעשות כן.	החזרת הטבות פרישה
2.	לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירות המדינה (גימלאות) (החזרת הטבות פרישה על ידי זכאי לגימלה לפי החוק ולפי חוקי השיקום), תשכ"ט—1968".	השם

ט"ז בתשרי תשכ"ט (8 באוקטובר 1968) (חמ 720631)
זאב שרף שר האוצר

¹ ס"ח תשכ"ז, עמ' 176.

² ס"ח תשט"ו, עמ' 135.

חוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו-1955

תקנות בדבר התנאים לשימוש בסמכויות נציב השירות וועדת השירות בענין המשך העסקתו של עובד מעבר לגיל 65

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 16 (ג) ו-72 לחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו-1955, בהמלצת ועדת השירות ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. נציב השירות רשאי להרשות וועדת השירות רשאית לאשר את המשך העסקתו של עובד מעבר לגיל 65 אם נתמלאו כל התנאים האלה:

(1) הוגשה בקשה לכך לנציב השירות על ידי המנהל הכללי של המשרד המעסיק את העובד (להלן — המנהל הכללי), או על ידי העובד באמצעות המנהל הכללי, לא יאוחר מששה חדשים לפני שהעובד הגיע לגיל 65;

(2) אם הוגשה הבקשה על ידי המנהל הכללי — צורפה אליה הסכמת העובד בכתב להמשך העסקתו;

(3) לבקשה צורף אישור המנהל הכללי לפיו העובד מסוגל להמשיך ולמלא את תפקידו;

(4) נציב השירות שוכנע שקיים צורך בהמשך מילוי המשרה בה מועסק העובד;

(5) העובד נבדק בדיקה רפואית על ידי ועדת רופאים שהוסמכה לקבוע את כשרם הבריאותי של עובדים להמשיך בעבודה בשירות המדינה, והוא נמצא כשיר להמשיך לכהן במשרתו.

2. (א) נציב השירות רשאי להרשות את המשך העסקתו של עובד לפי תקנה 1 לתקופה שלא תעלה על שנה אחת בכל פעם, עד הגיע העובד לגיל 70.

(ב) הוראות תקנה 1 יחולו על כל הארכה נוספת של שירותו של עובד, בשינויים המחוייבים, אולם העובד לא יידרש להיבדק בדיקה רפואית אלא אם מצב בריאותו ומידת העדרותו מן העבודה לרגל מחלה, בתקופת שירותו המוארך החולף, מחייבים לדעת נציב השירות או ועדת השירות בדיקה כאמור.

(ג) לא ירשה נציב השירות את המשך העסקתו של עובד מעבר לגיל 67 אלא אם המנהל הכללי אישר בכתב כי שירותו של העובד חיוני למדינה ונציב השירות וועדת השירות שוכנעו בדבר.

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירות המדינה (גימלאות) (המשך העסקתו של עובד מעבר לגיל 65), תשכ"ט-1968".

השם

ז א ב ש ר ף
שר האוצר

ט"ז בתשרי תשכ"ט (8 באוקטובר 1968)
(חמ 720622)

¹ ס"ח תשט"ו, עמ' 135; תשכ"ז, עמ' 176.

חוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—1955

תקנות בדבר צירוף תקופת שירות קודם

בתוקף סמכותי לפי סעיף 45 (ג) לחוק שירות המדינה (גימלאות) (תיקון מס' 7), תשכ"ז—1967,¹ וסעיף 72 לחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—1955² (להלן — החוק), ובהמלצת ועדת השירות, אני מתקין תקנות אלה:

תנאים לצירוף
תקופת שירות
קודם

1. אדם שעבר לשרת את המדינה בנסיבות האמורות בסעיף 62(ב) לחוק לפני יום כ"ח בתשרי תשכ"ח (1 בנובמבר 1967) ולא חל עליו הסכם כאמור בסעיף 62(ב) לחוק, ייחשב שירותו הקודם של העובד כשירות לענין החוק ותקופת שירותו הקודם תצורף כולה לתקופת שירותו כעובד שהחוק חל עליו, אם נתמלאו תנאים אלה:

(1) העובד הגיש בקשה להנהלת משרדו לצרף את תקופת שירותו הקודם לתקופת שירותו כעובד שהחוק חל עליו, תוך תשעה חדשים מיום פרסומן של תקנות אלה ברשומות (להלן — הבקשה); באישור נציב השירות או מי שהסמך לכך מותר לקבל בקשה שהוגשה אף לאחר המועד האמור אם אם שוכנע שהבקשה הוגשה באיחור מטעמים סבירים וכי מן הצדק לעשות כן;

(2) אם עבר לשרת את המדינה אחרי יום י' בניסן תשכ"ו (31 במרס 1966) — הועברו לאוצר המדינה כל זכויותיו בקרן המתייחסות לתקופת שירותו הקודם, ואם הוציא את זכויותיו האמורות — שולמו לאוצר המדינה הכספים שקיבל מהקרן, המתייחסים לתקופת שירותו הקודם, בצירוף ריבית של 5% לשנה מאחד לחודש שבו הוציא את זכויותיו כאמור ועד לאחד לחודש שבו הגיש את הבקשה;

(3) אם עבר לשרת את המדינה לפני יום י"א בניסן תשכ"ו (1 באפריל 1966) — שולם לאוצר המדינה סכום השווה ל-6½% מן המשכורת הקובעת של הדרגה שהיתה לו מיד לאחר שעבר כאמור, בשיעורה במועד שבו הוגשה הבקשה, כפול במספר החדשים וחלק, החודש של שירותו הקודם;

(4) הכספים שעל העובד לשלם בהתאם לפסקאות (2) ו-(3) שולמו לאוצר המדינה לא יאוחר משהו חדשים מיום הגשת הבקשה.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירות המדינה (גימלאות) (תנאים לצירוף תקופת שירות קודם), תשכ"ט—1968".

השם

זאב שרף
שר האוצר

ט"ז בתשרי תשכ"ט (8 באוקטובר 1968)
(חמ 720621)

¹ ס"ח תשכ"ז, עמ' 176.

² ס"ח תשט"ו, עמ' 135.

פקודת התעבורה

תקנות לביצוע הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 14, 70, 71 ו-76 לפקודת התעבורה¹, אני מתקין תקנות אלה:

הוספת סימן
ב' לפרק השמיני

1. בפרק השמיני לחלק ו' בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961² —

(1) לפני תקנה 525 תבוא הכותרת "סימן א' : ועדת מוניות וועדת ערר".

(2) לאחר תקנה 537 יבוא:

"סימן ב' : נוהל בוועדת ערר

הגדרות 538. בסימן זה —

"ועדה" — ועדת ערר שמונתה לפי תקנה 527;

"ערר" — ערר שהוגש על פי תקנה 535;

"הודעת סירוב" — הודעה בדבר סירוב על פי תקנה 534;

פרטי הערר 539. (א) כתב הערר יכיל פרטים אלה:

(1) שמו של העורר, משלח ידו, מענו והמען למסירת מסמכים;

(2) התאריך שבו נשלחה אליו הודעת הסירוב על ידי המפקח על התעבורה (להלן בסימן זה — המפקח);

(3) הנימוקים עליהם מבוסס הערר;

(4) הסעד המבוקש.

(ב) הערר יהיה חתום ביד העורר או ביד בא-כוחו.

מסירת מסמכים 540. (א) כתב הערר יוגש בארבעה העתקים.

(ב) הוגש כתב-ערר לוועדה, תעביר העתק ממנו למפקח; המפקח רשאי להגיש תשובה לערר תוך שבעה ימים; הועדה תעביר העתק התשובה לעורר.

העברת פרוטוקולים 541. המפקח ידאג מיד עם קבלת העתק מכתב הערר, להעברתם של הפרוטוקולים שנרשמו בעת הדיון בוועדת המוניות ושל כל חומר אחר בכתב שהיה קיים בפני ועדת המוניות בעת הדיון.

החלטה על יסוד החומר שבכתב 542. (א) הועדה תדון על יסוד החומר בכתב שבפניה.

(ב) התעוררה קושיה שאינה ברורה לוועדה מהחומר בכתב שבפניה רשאית היא להחליט, אם הדבר נראה לה הכרחי לשם עשיית צדק, ומני-מוקים שיירשמו בהחלטתה, להזמין את העורר או את המפקח לטעון את טענותיהם בפניה בעל פה.

(ג) הזמינה הועדה את אחד הצדדים להרצות טענותיו בעל פה, תינתן לצד השני אפשרות להשיב על הטענות.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.

² ק"ת תשכ"א, עמ' 1425; תשכ"ח, עמ' 1434.

הגבלת הדיון
לנימוקים שבכתב
543. בשמיעת טענות בעל פה לא תיזקק הועדה לכל נימוק שלא הוזכר
בכתב הערר, אלא אם היא משוכנעת ששמיעת הנימוק שלא הוזכר כאמור
דרושה לשם מיצוי הצדק.

החלטת הועדה
544. החלטת הועדה תהיה מנומקת; היא תיערך בכתב ותיחתם בידי
חברי הועדה.

מסירת העתקי
ההחלטה
545. (א) שני העתקים מהחלטתה, מאושרים בידי יושב ראש הועדה,
ימסרו למפקח בסמוך ככל האפשר לאחר מתן ההחלטה.

(ב) תוך שבעה ימים ממועד קבלת העתקי ההחלטה יעביר המפקח
בדואר רשום העתק אחד של ההחלטה לעורר.

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות התעבורה (תיקון), תשכ"ט—1968".

השם

משה כרמל
שר התחבורה

ט"ז בתשרי תשכ"ט (8 באוקטובר 1968)
(חמ 756125)

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965

תקנות בדבר הגשת ערר על סירוב לתת היתר או דחיית התנגדות והדיון בו

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 153 (ב) ו-265 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965,¹
ולאחר התייעצות עם המועצה הארצית לתכנון ולבניה, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 5 לתקנות התכנון והבניה (הגשת ערר על סירוב לתת היתר או דחיית
התנגדות והדיון בו), תשכ"ו—1966 —

תיקון תקנה 5

(1) במקום תקנת משנה (ב) יבוא:

"(ב) יושב ראש הועדה המקומית ימציא לועדה המחוזית ולעורר, תוך שלושים
יום מיום קבלת עותק הערר, את התשובה לערר."

(2) בתקנת משנה (ג), במקום "המשיבה תצרף לתשובתה" יבוא "יושב ראש הועדה
המקומית יצרף לתשובה הנשלחת לועדה המחוזית".

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות התכנון והבניה (הגשת ערר על סירוב לתת היתר או
דחיית התנגדות והדיון בו) (תיקון), תשכ"ט—1968".

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

י"ד בתשרי תשכ"ט (6 באוקטובר 1968)
(חמ 76584)

¹ ס"ח תשכ"ה, עמ' 307.
² ק"ת תשכ"ו, עמ' 2465.

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר תחולת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943¹ (להלן — הפקודה), וסעיף 14 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ה—1948², אני מצווה לאמור:

תחולת הפקודה
על דרך

1. הפקודה תחול על הדרך ברוחב עד 30 מטר המתחילה בנקודת ציון 100.316—120.847 בקירוב על הכביש 731 דורות—רוחמה ומסתיימת בנקודת ציון 94.549—124.722 בקירוב על הכביש 874 בית-הגדי—בית-קמה, המסומנת לשם זיהוי בקו אדום במפה מספר כ/5650, הערוכה בקנה מידה 1:20.000 והחתומה ביד שר העבודה ביום ז' בתשרי תשכ"ט (29 בספטמבר 1968).

רשות לעיין
בהעתק המפה

2. העתק המפה האמורה בסעיף 1 נמצא במחלקת העבודות הציבוריות, מחוז ירושלים, רח' הנביאים 52, ירושלים, ומחוז הדרום, באר-שבוע, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיין בו בשעות העבודה הרגילות.

השם

3. לצו זה ייקרא „צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש רוחמה—שדה-צבי), תשכ"ט—1968“.

יוסף אלמוגי
שר העבודה

ז' בתשרי תשכ"ט (29 בספטמבר 1968)
(חמ 75050)

¹ ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 40; ס"ח תשכ"ג, עמ' 144.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה"), תש"ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה" לסוג „מירי"

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה"), תש"ך—1960¹, אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכת רישום המקרקעין דרום (וסביבות תל-אביב) כמקרקעין מסוג „מתרוכה", יומרו למקרקעין מסוג „מירי" ויירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

תוספת

גוש	חלקה	שטח החלקה במטרים מרובעים	השטח להמרה במטרים מרובעים
7170	168	20767	179

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

י"ח בתשרי תשכ"ט (10 באוקטובר 1968)
(חמ 70130)

¹ ס"ח תש"ך, עמ' 92.

מרור לשל טון מקומי

פקודת המועצות המקומיות

צו בדבר המועצה האזורית חבל-מעון

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 1 ו-2 לפקודת המועצות המקומיות¹, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח—1958², במקום פרט (כג) יבוא:

„(כג)

חבל-מעון

בפרט זה, „מפה” — המפה של אזור חבל-מעון הערוכה בקנה מידה של 1:50000 והחתומה ביד שר הפנים ביום ד' בתשרי תשכ"ט (26 בספטמבר 1968), שהעתקים ממנה מופקדים במשרד הפנים, ירושלים, במשרדי הממונה על מחוז הדרום, באר-שבע, ובמשרדי המועצה האזורית חבל-מעון.

טור ב'

טור א'

השטח המסומן במפה באות „א”	בארי
השטח המסומן במפה באות „ב”	גבולות
השטח המסומן במפה באות „ג”	עמי-עוז
השטח המסומן במפה באות „ד”	כסופים
השטח המסומן במפה באות „ה”	מבטחים
השטח המסומן במפה באות „ו”	מגן
השטח המסומן במפה באות „ז”	גירים
השטח המסומן במפה באות „ח”	גיר-יצחק
השטח המסומן במפה באות „ט”	גיר-עוז
השטח המסומן במפה באות „י”	עין-השלושה
השטח המסומן במפה באות „יא”	ישע
השטח המסומן במפה באות „יב”	צאלים
השטח המסומן במפה באות „יג”	רעים
השטח המסומן במפה באות „יד”	כרם-שלום

השטח המותחם בקו כחול, פרט לאותם שטחים המותחמים בקו אדום.

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (חבל-מעון, תיקון), תשכ"ט—1968”.

חיים משה שפירא
שר הפנים

ד' בתשרי תשכ"ט (26 בספטמבר 1968)
(חמ 8001)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת תשי"ח, עמ' 1256; תשכ"ז, עמ' 2872.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לאלמכר בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית אלמכר חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„תעודה“ — אישור בכתב בכל ענין שבסמכות המועצה;
„המועצה“ — המועצה המקומית אלמכר.

מתן תעודה

2. ראש המועצה רשאי לתת, לאשר או לקיים תעודה או העתק תעודה.

אגרה

3. (א) המבקש מראש המועצה תעודה ישלם למועצה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת.
(ב) המועצה רשאית להפחית את האגרה או לוותר עליה אם המבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.

השם

4. לחוק עזר זה ייקרא חוק עזר לאלמכר (אגרת תעודת אישור), תשכ"ט—1968.

תוספת

(סעיף 3)

א. תעודה —

שיעור האגרה
בלירות

10

1. בענין הנוגע לקרקעות, לבנינים או לירושות

3

2. בכל ענין אחר

2

ב. העתק תעודה

אחמד מוחמד כיאל

נתאשר.

ראש המועצה המקומית אלמכר

כ"ה באלול תשכ"ח (18 בספטמבר 1968)
(חמ 82994)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לזבולון בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזורית זבולון חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה האזורית זבולון;

„מפקד יחידת הכבאים“ — מפקד יחידת הכבאים של רשות הכבאות שתחום המועצה כלול בתחום פעולתה;

„פקח“ — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

„צעצוע מסוכן“ — אחד מאלה:

- (1) כלי או חפץ הפולט וזורק גוף אש או נוזל, או גורם להדף אויר מסוכן;
 - (2) אש הנזרקת שלא באמצעות כלי או חפץ ויש בכך משום סכנה לבני אדם;
 - (3) צעצוע שיש בו כדי לגרום אחד מאלה:
 - (א) נזק לגוף או לחושים;
 - (ב) הטרדה לרבים במקומות ציבוריים מחמת דימוע, גירוי, עיטוש, רעש בלתי סביר או זיהום אויר;
 - (ג) התלקחות של אש;
 - (ד) בהלה במקום ציבורי או במקום שבו מרוכז קהל;
 - (4) צעצוע אשר מחמת דמיונו הרב לכלי יריה אמיתי עלול השימוש בו להביא בהלה בציבור;
- „ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים, במכירתם או בהשכרתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, ולא יחזיק בהם, אלא על פי היתר בכתב מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן במקום ציבורי, אלא על פי היתר לכך מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.
5. ראש המועצה רשאי, לאחר התייעצות עם מפקד יחידת הכבאים, לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, וזולת אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה של שלוש לירות.
8. (א) פקח רשאי להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קוימו ההוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף חמש לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
10. חוק עזר לזבולון (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961² — בטל.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לזבולון (צעצועים מסוכנים)“, תשכ"ט—1968.

יעקב מרקמן

נתאשר.

ראש המועצה האזורית זבולון

כ"ה באלול תשכ"ח (18 בספטמבר 1968)

(חמ 825101)

חיים משה שפירא

שר הפנים

² ק"ת תשכ"א, עמ' 2712.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר לעמק-חפר בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-32 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית עמק-חפר חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אופניים” — אופניים או תלת-אופנים, שאינם מונעים בכוח מיכני;

„המועצה” — המועצה האזורית עמק-חפר;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק

עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב” — אדם שמקום מגוריו הוא בתחום המועצה;

„בוחר” — אדם שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים שמבוקש עליהם רשיון.

רשיון לאופניים

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-

תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמישים לירות.

בקשה למתן רשיון

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לרשיון לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב) או לסרב לתיתו.

(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחר המאשרת שהאופניים אשר עליהם מבוקש הרשיון נבדקו ונמצאו ראויים לשימוש ובהם כל האבזרים כנדרש בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961³.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שלוש לירות, אולם אם ניתן הרשיון

אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

לוחית-מספר

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, וכן יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 75 אגורות.

ביטול

5. חוק עזר לעמק-חפר (רשיונות לאופניים), תשכ"ה—1965⁴ — בטל.

השם

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעמק-חפר (רשיונות לאופניים), תשכ"ט—1968”.

נתאשר.

כ"א באב תשכ"ח (15 באוגוסט 1968)

(חמ 84602)

ח' בן-צבי

ראש המועצה האזורית עמק-חפר

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ח, עמ' 256.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.

³ ק"ת תשכ"א, עמ' 1425.

⁴ ק"ת תשכ"ה, עמ' 2562.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לתמרה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית תמרה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבזרים“ — ברוזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר“ — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„מדמים“ — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„מועצה“ — המועצה המקומית תמרה;

„המנהל“ — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים“ — באר, בריכה, מעיין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס“, „בנין“ ו- „אדמה חקלאית“ — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג—1953²;

„צרכי בית“ — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן“ — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית“ — אבזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מדמים;

„נפח בנין“ — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק“ — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

חיבור למפעל מים

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² ק"ת תשי"ג, עמ' 1174; תשכ"ב, עמ' 2489.

³ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 560, עמ' 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוק או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונה.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונה, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התיקנה של מדמים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.

(ב) מדמים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמהים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמהים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמהים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמהים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

אגרת מים

(ב) מצא המנהל כי מדמהים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמהים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שמדמהים רשם אותה בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידיו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמהים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים שנרשמה על ידי מדמהים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנוזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדימים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדמים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מדימים או קלקולו, ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדמים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדמים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א). חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

רשות כניסה

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מד-מים, צינור, אבזרים או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו ;
- (2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן ;
- (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה ;
- (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12 ;
- (5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה ;
- (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיזוג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא כרשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין כל אבזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברו המיועד להשקאת נסיעות ציבוריות.

מסירת מים והעברתם 15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנותק 16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה בפני יזום 17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

דרישת תיקונים 18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לחקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו, לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים, או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים 20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

ביטול 21. חוק עזר לטמרה (אספקת מים), תשכ"א—1960⁴ — בטל.

השם 22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטמרה (אספקת מים), תשכ"ט—1968“.

⁴ ק"ת תשכ"א, עמ' 130.

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש:

150	50	(1) לשימוש ביתי
		(2) לגינות נוי מעובדות —
		(א) במקום שאין הספקת מים במדידה נפרדת לגינה — בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר גינה, בחדשים אפריל עד נובמבר, מעל ל-10 מ"ק
25		(ב) במקום שיש אספקת מים במדידה נפרדת לגינה בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר גינה, בחדשים אפריל עד נובמבר
25		מעל להגבלות, תיווסף הכמות לשימוש ביתי לפי פריט 7(1).
2.50	50	(3) למסודות
	50	(4) לבתי-מלאכה
		(5) לחנויות, לעסקים שאינם מלאכה, למשרדים ולכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר בתוספת זו
2.50	50	(6) לתעשייה — לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה: בגבולות הכמות המוקצבת מעל הכמות המוקצבת
	20	
	45	
		(7) לחקלאות — לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה: בגבולות הכמות המוקצבת מעל הכמות המוקצבת
	20	
	30	
3	60	(8) לבניה

האגרה בלירות

5

8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))

נתאשר.

זכי סברי דיאב
ראש המועצה המקומית תמרה

כ"ה באלול תשכ"ח (18 בספטמבר 1968)
(חמ 85825)

חיים משה שפירא
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).